

לרותי

ועדין רוק, אומר: כשראיתי את משולם ריקליס בן ה-60 ואת אשתו בת ה-28, הבנתי שאשתי צריכה להיות היום בערך בת 6. אז יש לי עוד אצני.

יודעת לאהוב

מקווה שתפרסמי את מיכתבי מהר, רותי, כך שאולי ביום השישי הבא כבר לא אהיה לברך, היא כותבת. ואני, הירועה בליכי הטוב, ישר הקפצתי את מיכתבה למקום ריאלי. אם אתה מת להתחתן, כמוני, ואם אתה אוהב ילדים, כמוני, ורוצה כבר בכמה משלך, יש לנו הרבה מן המשותף, היא ממשיכה. בעוד שבועיים אהיה בת 30. מזל טרסן, אם להאמין לאסטרוולוגיה, המתאימים לי הם בני מול שור או עקרב. אני נחמדה, בגובה 1.73 מטר, טובתלב, אוהבת לצחוק ויודעת לאהוב. מצפה ממך ליחס טוב, כנות, הבנה ולהמוץ אהבה — שתקבל אותי כמו שאני. ת"ד 22303, תל-אביב.

שיגעון של יופי

לרותי שלום, הוא מתחיל, הכותב אלייך הוא גבר גבוה (1.84 מטר), נאה (מאוד) בן 48, על זוג כתפיים בריאות, המתנשאות על גוף חסון ופרופורציוני, אך אינו עושה הרבה לטיפוח חזותו האתלטית, אלא להיפך — מנגן בפסנתר, כותב בשעות הקטנות וגם מצייר, כשמדומן.

צ'רד לפנה

ענת אלקיים, בת 25, חמודה אמיתית. די להסתכל בתמונה כדי לראות שאני לא סתם מגזימה. אפילו צילמתי אותה בעצמי. פגשתי אותה, הוקסמתי, ולטובתכם לא יכולתי להניח לה להיעלם סתם ככה. היא ילדת באר-שבע, חניכת השומר-הצעיר, נח'לאית לשעבר וכיום חברת קיבוץ כרמיה. בשלוש השנים האחרונות היא למדה הוראה לגיל הרך בסמינר הקיבוצים בתל-אביב. ענת אוהבת לטרוג, לרקוס, לארוג שטיחים, לתכנן ולתפור בגדים לעצמה. תפור פחות טוב או יותר טוב — כל רבר נראה נהדר על הגוף הרקיק שלה. אהבות נוספות: לשיר שירים ישראליים, לבשל ולאפות, לטייל בטבע ולקרוא. היא אוהבת גם ילדים, מאוד, ומתכננת לעצמה לפחות ארבעה. הגבר שלה חייב להיות אחד שלא מתנשא, שכף להיות איתו, שנראה טוב ושירדע לפנה, כי היא יודעת.

ענת אלקיים
לא חשוב איך זה תפור

בזולת ומכבר אותו. היא בת"ד 29560, תל-אביב.

למה לחכות

אם אין אני לי, מי לי? מתחיל מכיר את עצמי, העשיר כבר בשנים (הוא לא כותב כמה) ובנסיונות, ויודע לגלות את עצמי, על כל הרגישויות שבי, אהבת האסתטיקה וריגשי הלי-ריקה, המרוויים בשעות היפות את בצורת היום-יום. מחפש אותך, הנאה, ללא הברל גיל, כדי לשתף אותך בכל זה, להעניק לך את אהבותיי ולהעביר לך את חוויותיי. כמו שאמר, אם לא עכשיו, אימת! — למה לחכות, אם אפשר כבר עכשיו.

מתפקע מכיסופים

ריגשותיי השרויים בגלות מחפ" שים אצלך מולדת, הוא כותב בלשון משוררים, את — אשה נאה, ער גיל 36, רגישה ואוהבת חיים. מחכה לך איש רומנטי ורגיש, שחיוו סוגים בהגשמות, הצלחות וחוויות, ובכל זאת הוא עוד מתפקע מכיסופים. מחכה להבנה שנוכל למצוא ולעולם היפה שנוכל ליצור. כל זה בת"ד 620, פתח-תיקה 49106.

ממני — אליכם

יש לי שתי הודעות. אחת, פרטית, לאביטל מטבריה, שכתב שהוא מעוניין ליצור קשר עם המפיקה מגלי צה"ל שעל תוכניתה כתבתי באחד המדורים האחרונים. מצטערת, אין לה עניין להכיר אותך. אבל אל תתייאש — אם אתה רוצה להכיר אחרות ררך המדור הזה, כתוב אליי שוב. ואליכם, הקוראים הפעילים של המדור, שכותבים ועונים על מיכתבים: למה לא תשתפו אותי, מדי פעם, בחוויות שנוצרו בעזרת האדיבה — את מי פגשתי? איך היה? לא איכפת לי לשמוע גם על קסטטרופות. אי-אפשר להצליח בחיים בלי להסתכן קצת.

קוראים/כותבים המבקשים לענות למיכתבים לרותי מתי בקשים לעשות זאת תוך ציון שם המפרסם במדור או המיסר סר המזהה שלו (85/.../...) על גבי המעטסה ולשלוח למערכת העולם הזה, תל-אביב, ת"ד 136.

שאת תגופת עטה השגון, אך החביב, הוא מעריץ כבר זמן רב. בתיקוה שדרכה יגיע אל אותה טמירה ורחוקה, שתרע לענות לרטט שבליבו.

אני חושבת שזה היה המישפט הכי ארוך שתיקתתי אי-פעם. אבל הוא כותב בליכך יפה, עד שלא היה טעם להתחיל לשנות את הפסיקים שלו לנקודות. סליחה שלא יכולתי לוותר על המחמאה שהוא הרעיף עליי, אם מישוה חושב עליי רברים כאלה, למה לשמור את זה בסוד?

תמיד גרסתי שאין טעם לנסח את אשר אני מחפש, הוא ממשיך, ולוא רק משום שכל רבר שאפשר לומר על אדם נמצא, כסופו של רבר, בכל אדם, במידה זו או אחרת, התלויה קודם כל ביכולתנו למצוא אותה בו, ועליידי כך לעודדה ולהפריחה. אז מה שאני עומד לגלות בך, הנעלמה, הוא שיגעון של יופי פנימי וחיצוני... ואנא, מהר. עליי לנסוע לארצות-הברית, אולי לתקופה לא כליכך קצרה, ומי יודע, אולי כל הופי הזה כבר יוכל להתלוות אליי. מי יודע, אולי הוא (1080/85) יסכים לתת לי, לפני נסיעתו, כמה שיעורים פרטיים בכתביה יפה?

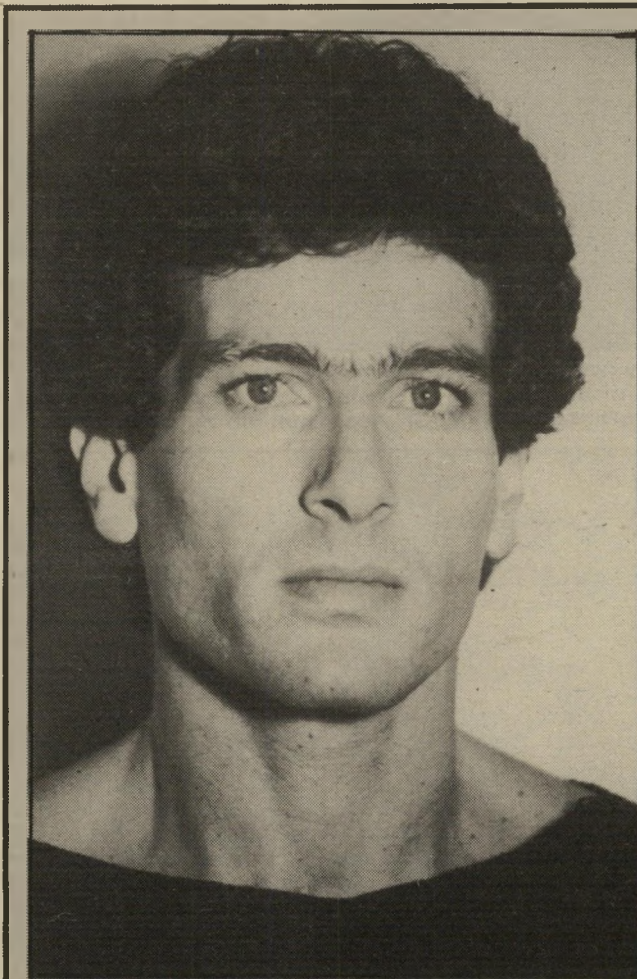
שיהיה אמיד

מחפשת חבר, היא כותבת, גבר שיכין אותי, חם, שירדע להעניק מעצמו, שירדע לאהוב. רצוי שיהיה משכיל, וחשוב שיהיה אמיד, כדי שיוכל לעזור לי לשקם את עצמי מבחינה כלכלית. אני פנויה, בת 37, פלוס תינוק בן שנה. עובדת בתפקיד בכיר ומעניין. היא מחכה לך בת"ד 46259, חיפה.

טיפוס כפרי

היא רווקה בת 36, גובה 1.65 מטר, בעלת הופעה נעימה, מעירה על עצמה שהיא טיפוס מאוד רגוע, חברותית, מעניינת, אוהבת לטייל בטבע, לעסוק בספורט (טניס, למשל) לרקוד ולהאזין למוסיקה. היא טיפוס כפרי, ומושגניק יתאים לה בהחלט.

היא מחפשת חבר-לימים, בסביבות ה-40, שיהיה חם, בעל ביטחון עצמי, אמיתי, כן, טיפוס שמח ורגוע כמוה, שירדע לאהוב, לתת ולהעריך דברים טובים, כאשר הוא מקבל אותם. אחד שירדע ליהנות מהדברים היפים בחיים, לא חי למען הרושם החיצוני, מתחשב

שי גוטפמן
לא חשוב מה יגידו

רקון טוב אם לא אהיה כזה, רצו להפיל אותי ברשת... אבל זה לא הלך. אני אוהב בחורות, מה לעשות. הטעם שלו זה אשה יפה, אם כי לא יפהיפה וזהרת, חזקה, שקטה, רגועה, כעלת עולם משלה, רצוי עם קשר לאמנות.

מודאג מהתרמית של רקדן-פירושו והמוטכטואל. הוא אפילו מגדב מידע: בלהקה שלו, המונה שמונה גברים, יש רק שניים כאלה. השאר נשואים. אבות לילדים, ומאור אוהבים נשים. הרבה ניטו להדיח אותי לזה, הוא מספר. אמרו שלעולם לא אהיה

רצו להפיל אותו ברשת

שי גוטפמן הוא רקון בלהקת בת-שבע, אבל איפה הוא ואיפה הרמות הקלאסית של הרקון העירי, הענוג, הנשימשהו? שי אפילו לא מזכיר את הרמות היא. הוא גברי, חתיך, יפה תואר, עיניים כחולות, שיער חום מתולתל 1.78 מטר של שרירים. עד כדי כך שרירי, שהוא התבקש באי-רבות, אבל בתוקף, להפסיק את הפעילויות הספורטיביות, שהוא או-הב. כדי שלא לפתח גוף שרירי מדי. הוא בן 31, יליד קיבוץ אפיקים, אהב לרקוד גם כשהיה ילד, אבל תמיד מצא עצמו בן יחיד בין בנות, והלחץ החברתי היפנה אותו לכיוון הספורט. בקיבוץ חשבה התרמית, הוא אומר. יהיה לי תחושה שרירי קוריים זה איכשהו בסדר, אבל עד כאן. לכן הדחקתי את האהבה לרקודים. היה שלב שלא הלכתי לראות מופעי-מחול, מפני שזה עשה לי כאבי-לב.

השרות הצבאי עבר עליו קצין בנח"ל. בגיל 21 התחתן, בעיקר מכיוון שחשש לאבר את החברה שלו, שאותה אהב מאוד. כמשך השנים הם הגיעו למסקנה שהם אינם מתאימים זה לזה, והחליטו, בהבנה מלאה, להתגרש כעבור שבע שנות-נישואין. האשה והבת, בת ה-8, שאליה הוא מאוד קשור, נשארו בקיבוץ. הוא עזב.

את שיעור-הבאלט הראשון שלו קיבל שי בגיל 27. אז כבר לא חשש מ-מה יגידו, הוא רק בלהקת כרמון, וכעבור שנתיים חצי התקבל לבת-שבע. אמרו לו שהוא מיקרה יוצאדופן, כי מקובל שרקדנים מתי חילים לרקוד בגיל צעיר. כיום, אומר שי, הוא כבר לא